09/02/2022

Ζάκυνθος: «Η Φανερωμένη» έψαλλε τον Εθνικό Ύμνο κάτω από το άγαλμα του Σολωμού

/ Επικαιρότητα

Την ημέρα μνήμης του Εθνικού μας ποιητή, Διονυσίου Σολωμού, που απεβίωσε στις 9 Φεβρουαρίου του 1857 στην Κέρκυρα, τίμησε η χορωδία Ζακύνθου «Η Φανερωμένη». Σήμερα στις 12.30, μέλη της χορωδίας βρέθηκαν στο άγαλμα του Εθνικού μας ποιητή, στην Πλατεία Σολωμού, και στεφάνωσαν, τιμώντας τη μνήμη του και παράλληλα έψαλλαν τον Εθνικό μας ύμνο.

Δείτε το ρεπορτάζ στον παρακάτω σύνδεσμο:

Ο ποιητής Διονύσιος Σολωμός, ο αρχηγέτης της Επτανησιακής Σχολής, είναι μια από τις κορυφαίες πνευματικές φυσιογνωμίες του Νεώτερου Ελληνισμού. Τον Μάιο του 1823, σε μια περίοδο ιδιαίτερης έξαρσης της Ελληνικής Επανάστασης, έγραψε το εκτεταμένο ποίημα «Ύμνος εις την Ελευθερία», οι δύο πρώτες στροφές του οποίου, σε μουσική Νικολάου Μάντζαρου, αποτελούν τον εθνικό ύμνο της Ελλάδας

και της Κύπρου.

Ο εθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός γεννήθηκε στις 8 Απριλίου του 1798 στη Ζάκυνθο, ως εξώγαμο τέκνο του κόντε Νικόλαου Σολωμού και της υπηρέτριάς του Αγγελικής Νίκλη.

Σε πολύ μικρή ηλικία έμεινε ορφανός και το 1808 έφυγε για σπουδές στην Ιταλία, με τη συνοδεία του ιταλού δασκάλου του Ρώσση. Επτά χρόνια αργότερα πήρε το απολυτήριο από το Λύκειο της Κρεμόνας και γράφτηκε στο πανεπιστήμιο της Πάβιας, απ' όπου πήρε το πτυχίο της Νομικής. Παράλληλα με τις σπουδές στη νομική, για την οποία ουδέποτε ενδιαφέρθηκε, άρχισε να γράφει στίχους στην ιταλική γλώσσα, ενώ ήρθε σε επαφή με διαπρεπείς φιλοσόφους, φιλολόγους και αξιόλογους εκπροσώπους της λογοτεχνικής κίνησης της εποχής.

Το 1818 επέστρεψε στη Ζάκυνθο, όπου παρέμεινε για δέκα χρόνια. Εκεί άρχισε να γράφει τα πρώτα του αξιόλογα στιχουργήματα στα ελληνικά. Το πρώτο εκτενές ελληνικό ποίημά του και πλέον γνωστό είναι ο Ύμνος εις την Ελευθερίαν, απόσπασμα του οποίου καθιερώθηκε ως Εθνικός μας Ύμνος. Λίγο αργότερα, συνέθεσε το λυρικό ποίημα Εις τον θάνατο του Λορδ Μπάυρον και ακολούθησαν Η καταστροφή των Ψαρών, Η Φαρμακωμένη, Ο Λάμπρος, Εις Μοναχήν, Ο Κρητικός, Οι ελεύθεροι πολιορκημένοι, Ο Πορφύρας.

Στα τέλη του 1828 εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Κέρκυρα, συνεχίζοντας την ενασχόλησή του με την ποίηση σχεδόν απομονωμένος. Δεν έκανε ούτε ένα ταξίδι στην ελευθερωμένη Ελλάδα, γιατί, όπως υποστηρίζεται, «δεν εσυνηθούσε να θεατρίζει στο εθνικό του φρόνημα αλλά μες το άγιο βήμα της ψυχής».

Στις 3 Φεβρουαρίου του 1849 παρασημοφορήθηκε με το Χρυσό Σταυρό του Σωτήρος, διότι «με την ποίηση του διέγειρε τα αισθήματα του λαού στον αγώνα για εθνική ανεξαρτησία».

Πέθανε στις 9 Φεβρουαρίου του 1857 στην Κέρκυρα, ύστερα από αλλεπάλληλες εγκεφαλικές συμφορήσεις. Τα οστά του μεταφέρθηκαν το 1865 στη Ζάκυνθο και τοποθετήθηκαν αρχικώς σ' ένα μικρό μαυσωλείο στον τάφο του Κάλβου.

Πηγή: zantetimes.gr